08/04/2020

“Πώς να ψάλεις το «Χριστός Ανέστη» σε άδεια εκκλησία;”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χαλκίδος

Εκθόθηκε η ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΧΑΛΚΙΔΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΣΧΑ 2020, στην οποία καθως χαρακτηριστικώς αναφέρεται:

“Σύμφωνα, λοιπόν, με την ιεροσυνοδική απόφαση, θα λειτουργήσουν οι Ιεροί Ναοί μας με έναν Κληρικό, ένα ψάλτη και ένα νεωκόρο. Θρηνεί αλήθεια η ψυχή μας και προσευχητικώς διερωτώμεθα: Πώς να ψάλεις το «Χριστός Ανέστη» σε άδεια εκκλησία; Σε ποιους να μεταδώσεις το ανέσπερο αναστάσιμο φως; Με τι καρδιά, συ ο λειτουργός, να ιερουργήσεις την λειτουργία -που είναι εξ ορισμού έργον λαού- χωρίς λαό, και πώς να κοινωνήσεις σώμα και αίμα Χριστού, όταν ο λαός είναι στερημένος αυτής της χάριτος;”.

Σε άλλο σημείο, ο Σεβασμιώτατος κ. Χρυσόστομος, επισημαίνει:

“Πίσω από κλειστές πόρτες βρισκόμαστε, οι περισσότεροι μάλλον φοβούμενοι και τηρούντες τα αυστηρά μέτρα που υποδεικνύουν οι ειδικοί

και επιβάλλει προνοητικά η Κυβέρνηση και όλοι υπομένοντες. Όταν, όμως, δεν είμαστε εμείς, οι εκ προθέσεως αρνούμενοι ή διστάζοντες να προστρέξουμε, όρθρου βαθέος, στον όλβιο και ζωοδόχο τάφο, αλλά εξαναγκαζόμενοι, παραμένοντες κατ' οίκον, τότε έρχεται Εκείνος προς εμάς, για να μας φέρει την ειρήνη Του και να μας γεμίσει με χαρά! Και την χαράν αυτήν, κατά την δική Του διαβεβαίωση, ουδείς μπορεί να αφαιρέσει από εμάς! (Ιωάν. 16, 22)"

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ:

Προς

Τον Ιερό Κλήρο και τον ευσεβή Λαό

της Ιεράς Μητροπόλεως Χαλκίδος,

Ιστιαίας και Βορείων Σποράδων.

Τέκνα μου εν Κυρίω αγαπητά και περιπόθητα,

Ενώ η εφετεινή μεγάλη Σαρακοστή φαίνεται εκ των πραγμάτων να μην έχει τέλος, αφού το πένθος, το οποίο την χαρακτηρίζει εξακολουθεί να υπάρχει, εξ άλλης βέβαια αιτίας, εκείνης του κορωνοϊού, καλούμαστε να γιορτάσουμε το Πάσχα, που είναι εορτή εορτών και πανήγυρις πανηγύρεων! Ανάσταση, σε συνθήκες πρωτόγνωρες. Σε κλίμα φόβου και τρόμου! Σε πλήρη απομόνωση! Κλεισμένοι στον εαυτό μας, στα σπίτια μας, με σφραγισμένες εκκλησίες και αυστηρή και διαρκώς ελεγχόμενη απαγόρευση της συναθροίσεως του λαού του Θεού, στον χώρο όπου τα προηγούμενα χρόνια καλούμαστε να μετάσχουμε στο συμπόσιο της Πίστεως και του πλούτου της χρηστότητος!

Εμείς, οφειλετικώς, υπακούουμε στην απόφαση της Ιεράς ημών Συνόδου, όπως αυτή ανακοινώθηκε αμέσως μετά την διά τηλεδιασκέψεως γενομένην συνεδρίασιν της 1ης Απριλίου ε.έ. Ακόμη, εν απλότητι καρδίας, με καλό λογισμό και συναίσθηση ευθύνης, τηρούντες τις αγιογραφικές εντολές, συμμεριζόμαστε την αγωνία των ιατρών, οι οποίοι δίνουν στην πρώτη γραμμή την μάχη αντιμετωπίσεως του σοβαρώς απειλούντος την ζωή των ανθρώπων κορωνοϊού, και μας συνιστούν να μείνουμε στα σπίτια μας, ώστε να αντέξει το ευαίσθητο σύστημα υγείας της πατρίδος μας και να μη φθάσουμε στο σημείο, λόγω της ταχυτάτης εξαπλώσεως του ιού και του πλήθους των αρρώστων, να επιλέγουν ποίον εκ των ασθενών θα περιθάλπουν και ποίον όχι, όπως δυστυχώς γίνεται

αλλαχού. Θεωρούμε μάλιστα ότι συμβάλλουμε έτσι και στη διατήρηση της κοινωνικής ειρήνης, εντελώς απαραίτητης σε κρίσιμους και θυμωμένους καιρούς. Τα υπόλοιπα, που από αρκετούς θρυλούνται, τα αφήνουμε με εμπιστοσύνη στην πρόνοια του παντεπόπτου Θεού, ο Οποίος εξακολουθεί, ευτυχώς, να είναι ο αληθινός Εξουσιαστής, Κύριος και Παντοκράτωρ!

Σύμφωνα, λοιπόν, με την ιεροσυνοδική απόφαση, θα λειτουργήσουν οι Ιεροί Ναοί μας με έναν Κληρικό, ένα ψάλτη και ένα νεωκόρο. Θρηνεί αλήθεια η ψυχή μας και προσευχητικώς διερωτώμεθα: Πώς να ψάλεις το «Χριστός Ανέστη» σε άδεια εκκλησία; Σε ποιους να μεταδώσεις το ανέσπερο αναστάσιμο φως; Με τι καρδιά, συ ο λειτουργός, να ιερουργήσεις την λειτουργία -που είναι εξ ορισμού έργον λαού- χωρίς λαό, και πώς να κοινωνήσεις σώμα και αίμα Χριστού, όταν ο λαός είναι στερημένος αυτής της χάριτος; Άλλος θα πεινά και άλλος θα μεθύει, όπως διερωτάται ο Απόστολος Παύλος; (Α’ Κορ. 11, 21). Αυτός είναι ο πόνος μας! Κοινός πόνος Κληρικών και πιστών λαϊκών. Και ο Επίσκοπός σας, να γνωρίζετε, υποφέρει και θα συνεχίσει να είναι συγκακουχούμενος μαζί σας.

Και, όμως, αγαπητά μου παιδιά, η Εκκλησία, συνεπώς οι πιστοί, όλοι μας, ουρανός και γη, καλούμαστε να πανηγυρίσουμε με λαμπρότητα την Ανάσταση του Κυρίου μας, την συντριβή του θανάτου, και της άλλης βιοτής -της νέας και αιωνίου- την απαρχήν. Και σκιρτώντες υμνούμεν τον αίτιον! Πως; Πως όλα αυτά; Την απάντηση μας την δίνει ο ευαγγελιστής Ιωάννης, στο Ευαγγέλιό του. Στο εικοστό κεφάλαιο, στους στίχους 19 και εξής, μας περιγράφει το πως ο αναστημένος Χριστός, παρουσιάστηκε στους μαθητές Του, οι οποίοι, μετά το πάθος Του, ήσαν κάπου συνηγμένοι, «διά τον φόβον των Ιουδαίων». Εισήλθε «των θυρών κεκλεισμένων», στάθηκε ανάμεσά τους και τους είπε: «Ειρήνη σ’ εσάς»! Και μας πληροφορεί ότι «εχάρησαν οι μαθητές, ιδόντες τον Κύριον»!

Ίδιες και σήμερα, αγαπητά μου παιδιά, οι συνθήκες! Πίσω από κλειστές πόρτες βρισκόμαστε, οι περισσότεροι μάλλον φοβούμενοι και τηρούντες τα αυστηρά μέτρα που υποδεικνύουν οι ειδικοί και επιβάλλει προνοητικά η Κυβέρνηση και όλοι υπομένοντες. Όταν, όμως, δεν είμαστε εμείς, οι εκ προθέσεως αρνούμενοι ή διστάζοντες να προστρέξουμε, όρθρου βαθέος, στον όλβιο και ζωοδόχο τάφο, αλλά εξαναγκαζόμενοι, παραμένοντες κατ’ οίκον, τότε έρχεται Εκείνος προς εμάς, για να μας φέρει την ειρήνη Του και να μας γεμίσει με χαρά! Και την χαράν αυτήν, κατά την δική Του διαβεβαίωση, ουδείς μπορεί να αφαιρέσει από εμάς! (Ιωάν. 16, 22).

Τα μέλη της Εκκλησίας πιστεύουμε ότι ο αναστάς εκ νεκρών, μας δίνει πολύ περισσότερα από όσα του ζητούμε. Μας δίνει τα πάντα! Τον παρακαλούμε να μας απαλλάξει από την θανατική πανδημία του κορωνοϊού. Ξέρουμε, ωστόσο, πως,

έστω και εάν ξεφύγουμε τον ενεστώτα κίνδυνο, κάποια στιγμή θα αποθάνουμε από κάποια άλλη αιτία. Παρά ταύτα, οι περισσότεροι ικετεύουμε και επιδιώκουμε απλώς αυτήν την παράταση του βίου μας. Ο Χριστός, όμως, μας προσφέρει όχι απλώς παράταση, που όσο μακρά κι αν είναι κάποτε τελειώνει, αλλά ζωή αιώνια, δίχως ημερομηνία λήξεως! Γι' αυτό, όπως λέγει ο ιερός Χρυσόστομος, εμείς οι χριστιανοί μπορούμε κάθε μέρα, κάτω και από τις χειρότερες περιστάσεις και καταστάσεις, να έχουμε Πάσχα! Με καθαρή καρδιά και εμπιστοσύνη στον υπέρ ημών σταυρωθέντα και αναστάντα!

Ας ακούσουμε αυτόν τον αληθινά ελπιδοφόρο λόγο, όλοι οι πιστοί, που δυσανασχετούμε και είμαστε πικραμένοι και στενοχωρημένοι, για την υφιστάμενη ζοφερή κατάσταση, η οποία δεν μας επιτρέπει να εκκλησιαστούμε! Θα έλθει ο αναστημένος Χριστός σε μας. Ναι!!! «Των θυρών κεκλεισμένων» θα εισέλθει στο σπίτι μας. Μόνο να προσέξουμε μήπως έχουμε κλεισμένες τις θύρες της καρδιάς μας…. Αυτές να ξέρετε δεν τις παραβιάζει, σεβόμενος την ελευθερία μας.

Ας θυμηθούμε ακόμη, πως ο Χριστός δεν περιφρόνησε τους μαθητές Του, επειδή ήσαν συνηγμένοι διά τον φόβον των Ιουδαίων, αλλά ήλθε προς αυτούς, «των θυρών κεκλεισμένων»! Δεν τους κατηγόρησε, αλλά τους έφερε ειρήνη και χαρά! Και δεν δίστασε μάλιστα και δεύτερη φορά, «μεθ' ημέρας οκτώ», με τις ίδιες συνθήκες(!) να τους επισκεφθεί ξανά και να τους φέρει τα ίδια δώρα! Ειρήνη και χαρά! Και Πνεύμα άγιον! Και το Πνεύμα όπου θέλει πνεί! (Ιωάν. 3, 8).

Όσοι βέβαια εκ των συνανθρώπων μας ενδεχομένως και να ικανοποιήθηκαν, γιατί επί τέλους έκλεισαν οι Εκκλησίες, δεν έχουν παρά να ρίξουν μια ματιά στην ιστορία που έχει πολλά διδάγματα! Ο Χριστός το υποσχέθηκε και η ιστορία Τον επαληθεύει διαρκώς, ότι και οι πύλες του Άδου δεν θα υπερισχύσουν και δεν θα κατορθώσουν τίποτε εναντίον της Εκκλησίας (Ματθ. 16, 18). Εσάς, ωστόσο, αγαπητοί αδελφοί, σας αγαπάει ο Χριστός περισσότερο, γιατί «διώκοντάς» Τον, χωρίς να το καταλαβαίνετε, οι πιο πολλοί, στην πραγματικότητα Τον αναζητείτε! Κάποτε ίσως σας απασχολεί, και με εντονότερη αγωνία και μεγαλύτερη λαχτάρα από πολλούς από εμάς… Να ξέρετε ότι τους καλοπροαιρέτους από σας, θα έλθει, ανέλπιστα για την ανθρώπινη λογική, ο Ίδιος να σας βρει. Θα σας συναντήσει στον χώρο σας, στην ώρα σας. Θα σας χαρίσει Ειρήνη, Χαρά, Ζωή!

Όσοι πάλι, μιμούμενοι τους εκ του Ιουδαϊκού λαού Γραμματείς και Φαρισαίους, χρησιμοποιώντας τα ίδια δελεαστικά μέσα, συνέβαλαν ώστε από την πρώτη στιγμή να ενοχοποιηθεί η Εκκλησία και η λειτουργική της ζωή, για την διάδοση του ιού, να διασπαρεί στις ψυχές των ανθρώπων η αμφιβολία, να τραυματισθεί η πίστη και να φανεί ότι η υπόθεση του Χριστού και της Εκκλησίας «τελείωσε», απλά θα καταλάβουν, τους το λέγω με πολλή αγάπη, ότι ματαιοπονούν! Οι σταυρωτές

του Χριστού Τον προκαλούσαν να κατέβει από τον Σταυρό, να αποδείξει την Θεότητά Του, για να Τον πιστεύσουν. Ο Χριστός, καίτοι ηδύνατο, δεν αρνήθηκε τον Σταυρό. Υπέμεινε καρτερικά και έδειξε ότι ο Σταυρός, που για πολλούς ήταν -και εξακολουθεί να είναι- σκάνδαλο και μωρία, στην πραγματικότητα είναι Θεού δύναμις και Θεού σοφία (Α΄ Κορ. 1, 24). Το «τετέλεσται» του Εσταυρωμένου, δεν σημαίνει το τέλος της ζωής Του, αλλά την τελείωση του έργου Του... «και της Βασιλείας Αυτού ουκ έσται τέλος»!

Αγαπητά μου παιδιά,

Με τούτα τα λόγια, που αληθινά παρηγορούν, γιατί είναι η αλήθεια της Εκκλησίας μας, ας αναμένουμε με ταπείνωση και πόθο την επίσκεψη του Αναστάντος Κυρίου μας, ευτρεπίζοντες, διά της προς αλλήλους αγάπης και ελεημοσύνης, τις αναστάσιμες λαμπάδες μας και -εν παντί καιρώ και πάση ώρα- να ψάλουμε ομοθυμαδόν, με μια καρδιά και μια φωνή, τον κατεξοχήν ύμνον της Εκκλησίας μας.

Χριστός Ανέστη εκ νεκρών,

Θανάτω θάνατον πατήσας

και τοις εν τοις μνήμασιν

ζωήν χαρισάμενος!

Αυτώ η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας, Αμήν.

Με πασχάλιους πατρικούς ασπασμούς αγάπης

Ο Μ Η Τ Ρ Ο Π Ο Λ Ι Τ Η Σ Σ Α Σ

† ο Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ